

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **ALCASERV, spol. s r.o.** „v likvidaci“, se sídlem Kaštanová 1055/14, Olomouc, zast. Mgr. Liborem Burianem, advokátem se sídlem Krkoškova 728/2, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2015, č. j. 23934/15/5200-11433-703604, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2019, č. j. 5 Af 83/2015 - 65, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 23. 9. 2014, č. j. 5638064/14/2001-24901-109188, kterým jí byla doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2008 ve výši 2 977 380 Kč a uložena povinnost uhradit penále ve výši 595 476 Kč. Navrhla také zrušení obou těchto daňových rozhodnutí.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku. Uvedla, že napadené rozhodnutí pro ni má naprosto fatální následky, jelikož zcela vylučuje její další existenci, naproti tomu újma, která hrozí ostatním osobám, pokud zde nějaká újma hrozí, je nepoměrně nižší, než újma, která hrozí jí.

[3] Žalovaný k návrhu uvedl, že stěžovatelka nedostála ani základnímu břemenu tvrzení, protože její konstatování o fatálních následcích napadeného rozhodnutí je natolik obecné, že z něj nelze dovodit, na základě čeho by jí konkrétně měla újma vzniknout.

[4] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) vycházel při posouzení stěžovatelčina návrhu z § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dle kterého kasační stížnost nemá odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady, a to: (i.) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku

může vzniknout jiným osobám, (ii.) přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] S ohledem na obsah stěžovatelčina návrhu lze předeslat, že ze soudu dostupných podkladů skutečně nevyplývá, že by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma třetím osobám nebo že by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalovaný upozorňoval na rozpor s veřejným zájmem v podobě zájmu státu získávat příjmy na financování důležitých celospolečenských výdajů prostřednictvím řádného výběru daní. Z konstantní judikatury NSS plyne, že obecný zájem na výběru daní není oním důležitým veřejným zájmem, pro nějž by odkladný účinek neměl být přiznán (viz bod 30 usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[6] Žalovaný však poukázal také na to, že stěžovatelka ve svém návrhu neunesla břemeno tvrzení, v čemž je třeba mu přisvědčit. Stěžovatelka uvedla pouze zcela obecně, že rozhodnutí pro ni má naprosto fatální následky, jelikož zcela vylučuje její další existenci, aniž by tyto své obavy jakkoli konkretizovala. Takové odůvodnění žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti skutečně nenaplnuje požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., jak byly vyloženy v judikatuře NSS. Ten např. v usnesení ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50, uvedl: „*Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k v návrhu uplatněným tvrzením. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.*“ Zcela obecné stěžovatelčino tvrzení o fatálních následcích a vyloučení další existence tyto požadavky na tvrzení újmy nenaplnují.

[7] Soud uzavírá, že stěžovatelka ve svém návrhu neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, které by svědčily o tom, že by pro ni výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly relevantní újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. Její kasační stížnosti proto nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. ledna 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu